

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 30 marca 2023 r.

**w sprawie ustawy o wykonaniu Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską
i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym
Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony,
w zakresie współpracy w sprawach karnych**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 9 marca 2023 r. ustawy o wykonaniu Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, w zakresie współpracy w sprawach karnych, wprowadza do jej tekstu następującą poprawkę:

– art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. W zakresie współpracy w sprawach karnych ze stosunków międzynarodowych ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej stosuje się:

- 1) przepisy Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony (Dz. Urz. UE L 149 z 30.04.2021, str. 10);
- 2) odpowiednio przepisy mające zastosowanie w stosunkach z państwami członkowskimi Unii Europejskiej – w zakresie nieuregulowanym w pkt 1.”.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 30 marca 2023 r. Senat rozpatrzył ustawę o wykonaniu Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, w zakresie współpracy w sprawach karnych i uchwalił do niej jedną poprawkę.

Senat zwrócił uwagę, że w przepisie art. 1 posłużono się techniką „zastrzeżenia” do innego przepisu tej samej ustawy. Technika ta nie uwzględnia Zasad techniki prawodawczej oraz jest uznawana za nieprecyzyjną (por. „Rekomendacje dla legislatorów dotyczące wybranych zagadnień legislacyjnych, zaakceptowane przez kierownictwo Rządowego Centrum Legislacji, Biura Legislacyjnego Kancelarii Sejmu oraz Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu” z 2011 r.). Nie należy w szczególności formułować „zastrzeżeń” w obrębie jednej podstawowej jednostki redakcyjnej albo następujących po sobie jednostek redakcyjnych. Wzajemna relacja przepisów powinna wynikać z ich właściwego zamieszczenia w strukturze aktu.

Mając na względzie fakt, że ustawa w art. 1 wskazuje jakie przepisy znajdują zastosowanie we współpracy w sprawach karnych ze stosunków międzynarodowych ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, natomiast w art. 2 określa, na jakich warunkach możliwe jest przekazanie obywatela polskiego do Zjednoczonego Królestwa (zakresy regulacji tych przepisów są odmienne), Senat doszedł do wniosku, że sformułowanie „z zastrzeżeniem art. 2” jest normatywnie zbędne. Zgodnie z § 23 ust. 3 Zasad techniki prawodawczej relację pomiędzy przepisami określa się wyłącznie w przypadku, gdy budzi ona wątpliwość oraz zachodzi konieczność wskazania, który przepis jest zasadą, a który od niej wyjątkiem bądź jej uszczegółowieniem. Przepis art. 2 nie jest natomiast ani wyjątkiem, ani uszczegółowieniem art. 1.

Jednocześnie Senat uznał za celowe przeredagowanie przepisu art. 1 w taki sposób, aby był on bardziej komunikatywny. Zgodnie z § 6 Zasad techniki prawodawczej, przepisy ustawy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy (zasady precyzji i komunikatywności przepisów prawnych).